

Віктор Ющенко

Чому Путін бродить по Східному Донбасу?

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/0/2010/115037/>

У нас сьогодні є війна. Це найбільший іспит нашому суверенітету і територіальній цілісності. Від нас вимагається повна мобілізація. Що у таких умовах каже Конституція?

Конституція каже, шановні, якщо у вас війна – забудьте про вибори. Аристотель казав – перший крок до правди починається з дефініцій. Якщо ви правильно сформулювали дефініцію, тобто, якщо ви правильно назвали питання чи проблему – ви правильно усвідомили як на неї відповідати. Якщо ви лживо називаєте її – у вас лживі плани.

Конституція каже: під час війни не займайтеся політичним цькуванням. Від вас вимагається лише одне – внутрішня інтеграція.

У нас у 42-му році виборів не було, і в 43-му і в 44-му не було виборів. А в Німеччині на жодній з територій виборів не було ще 4 роки після війни, тому що у 46-му році перемогла би партія Гітлера.

От і ми маємо йти по конституційній лінії аналізу війни. Або треба викинути Конституцію. Якщо ми не викидаємо Конституцію, тоді в умовах війни, не треба з нею «упражняться», не треба під час війни її змінювати. Конституція під час війни спрямовує нас на створення уряду національного порозуміння.

Ми всі повинні навчитися говорити одним голосом хоча би по 10–15-ти пріоритетним питанням, щоб перемогти ворога. Перша ознака утвореної нації – це коли 2/3 питань вирішуються з однієї узгодженої позиції. От запитайте сьогодні поляка, яке у них перше питання? Вони скажуть – перше питання, це робити чи не робити аборти, а друге питання це ПДВ: 21% чи 17%. Бо питання мови, історії і культури для них має єдину відповідь. А ми кажемо, що це зараз не важливо.

Водночас, Путін зараз бродить по Східному Донбасу, не лише тому що він агресор, а тому що, хай вибачать мене усі, хто не згоден, ця територія – найслабкіша ланка нашої національної єдності. Бо коли Путін ходить по Донбасу, він чує російську мову, він ходить у російську церкву, він читає російську газету, він ходить у російський театр, він дивиться російське телебачення. Це готовий «русский мир».

Ті, хто добре знають українську історію, вони добре розуміють, чому Донбас русифікований і руськооцерковлений. Ми розуміємо, що це спрямована політика, яка велася більше трьохсот років. Люди стали жертвами такої політики. Але коли ми говоримо з чого починати, то не з Євроінтеграції, не з зовнішньої політики, не з демократизації, а з національного відродження.

Коли я займався цією політикою, відбудовували Батурин, Чигирин, Крути, я на усіх прес-конференціях чув – «пане Президент, чи це не дорого? Чи не дорого будувати пам'ятник Голодомору за 103 мільйона гривень?». Я відповідав – запитайте у євреїв скільки Яд ва-Шем коштував і коштує до сьогоднішнього дня? Це не лише трагедія. Це та консолідуюча річ, яка торкається і дітей, і онуків. А нам нав'язують через російську церкву, ЗМІ, театр чи кіно слова новорос, малорос, хохол. А я українець і за мною стоїть багата історія і великий внесок у світову розбудову.

Я переконаний, що ми розумнішаємо. Ми починаємо спиратися на активи, які раніше не працювали, або були невідомі для нас. Головне, щоб у нас руки не опускалися. Щоб не було зневір'я. Щоб не думалося, що влада не та чи шаровари не такі. Бо мало яка нація після 300 років безпам'ятства, не маючи своєї централізованої держави, з'являється на європейській мапі. А європейська мапа дуже розписана. За кожен шматочок йшла віковична боротьба. І ось з'являється не нова держава, а держава, яка має тисячолітній історичний спадок після трьох століть гноблення.

З'являється держава з найбільшою національною територією. То я думаю, що «желваки бігають» не в одного політичного гравця. Як трапилось так, що з'явилася держава, якої 300 років на мапі майже не було, яку після першої світової поділили десятками кордонами, після другої світової просто забули.

Насправді, це найцікавіший у Європі державний проект, становлення ретро-держави, якою є Україна. Із суспільством, яке частково денационалізоване, русифіковане, але дайте нам одне покоління, яке б пожило у нашій цілеспрямованій національній політиці і Україна нічим не поступиться ні полякам, ні болгарам ні мадярам, нікому.